Written by -முருகபூபதி -
Monday, 27 November 2017 14:47 - Last Updated Monday, 27 November 2017 14:56

ஐந்தாம் தரம் வரையே பள்ளிப் படிப்பைக் கண்டிருந்த தண்டபாணி முருகேசன் என்ற சிறுவன் தமிழகத்தின் கடலூர் வீட்டை விட்டு வெளியேறி, சென்னைவந்து, கம்யூனிஸ்ட் தோழர்களின் அரவணைப்பில் வளர்ந்து, கட்சிப் பிரசுரங்கள் விநியோகிப்பது முதலான தொண்டூழியம் முதல் பல வேறு சிறு சிறு தொழில்களும் பார்த்து, அச்சுக்கூடத் தொழிலாளியாகி, செய்திப் பத்திரிகை, படைப்பு இலக்கியம் படித்துக்கொண்டே, ஒப்புநோக்காளனாகவும் (Proof Reader) தன்னை வளர்த்துக்கொண்டு, ஜெயகாந்தன் என்ற எழுத்தாளனாக அறிமுகமாகி, இலக்கிய உலகில் அங்கீகாரத்தையும் பெற்று பேராளுமையாக உருவாகியவரின் படைப்புகள் தோன்றிய காலத்தையும், அந்தப் படைப்புகளில் இன்றைய வாசகரின் அவதானிப்பையும் கணிக்கும் மறுவாசிப்பு அரங்கு நேற்று முன்தினம் மெல்பனில், இலக்கிய நண்பர் பல மருத்துவர் மதியழகன் இல்லத்தில் நடந்தது. அதே தினத்தில் மெல்பனில் வேறு ஒரு திசையில் நடந்த வேறு ஒரு நிகழ்ச்சிக்கு செல்லவேண்டிய அவசியத்தையும் புறம் ஒதுக்கிவிட்டு, ரயிலேறிச்சென்றேன்.

ஜெயகாந்தன் வாழும்போதே (அவர் நீண்ட காலம் எழுதாமலிருந்தமையால்) எழுத்துலகிலிருந்து மறைந்துவிட்டதாகவும் பத்திகளில் பறைசாற்றி, வித்துவம் காட்டிக்கொண்டிருந்தவர்களை, அவ்வாறு எழுதுவதைத்தன் மூலம் தன்னை அவர்கள் மீண்டும் மீண்டும் நினைக்கவைத்துக்கொண்டிருந்தவரைப்பற்றி, அவர் வாழும்போதும் மறைந்த பின்னரும் பல பதிவுகளை எழுதியிருக்கின்றேன். எனவே எனது தரப்பில் அவர் குறித்து புதிதாக எழுதுவதற்கு எதுவும் இல்லை என்ற நினைப்புடன்தான் மெல்பனில் கடந்த இருபது வருடங்களுக்கு மேலாக வதியும் இலக்கிய வாசகி திருமதி சாந்தி சிவகுமார் அவர்களின் அழைப்பை ஏற்றுச்சென்றிருந்தேன். அங்கு சென்ற பின்னர்தான், ஜெயகாந்தனை இன்னமும் மறக்காமல் நினைத்துக்கொண்டிருக்கும் சிலரையும் முதல் முதலில் சந்திக்கவும் நேர்ந்தது. அவர்கள் உருவாக்கியிருக்கும் வாசகர் வட்டத்தின் அன்றைய சந்திப்பில் முதல் தடவையாக கலந்துகொண்டபோது, ஜெயகாந்தன் 1958 ஆம் ஆண்டு காலப்பகுதியில் எழுதிய டிரெடில், பிணக்கு, நந்தவனத்தில் ஓர் ஆண்டி ஆகிய மூன்று சிறுகதைகளையே வாசிப்பு அனுபவப்பகிர்வுக்காக எடுத்துக்கொண்டிருந்தமையும் தெரியவந்தது. ஏறக்குறைய 45 வருடங்களுக்கு முன்னர் நான் படித்த கதைகள் அவை. ஏறக்குறைய 60 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் ஜெயகாந்தன் எழுதிய கதைகள். ஆறுதசாப்தங்களையும் கடந்து ஜெயகாந்தன் பார்த்தறியாத ஒரு ஊரில் பேசப்படுகிறது

Written by -முருகபூபதி -
Monday, 27 November 2017 14:47 - Last Updated Monday, 27 November 2017 14:56

என்றால், அந்த ஆளுமையின் மேதாவிலாசம் எத்தகையது...? இந்தக் கொடுப்பினை எத்தனை நவீன இலக்கியப் படைப்பாளிகளுக்குக் கிட்டும்? ஜெயகாந்தனை மறுவாசிப்புச் செய்வதற்காக ஒழுங்கு செய்யப்பட்ட வாசகர் வட்ட நிகழ்ச்சியில் எதுவுமே பேசாமல் ஜெயகாந்தனின் மொழியில் மௌனமே பாஷையாக இருந்துவிட்டு எழுந்து வருவதற்காகத்தான் சென்றேன்.

என்னையே நிகழ்ச்சியைத் தொடக்கிவைக்கும்படி சாந்தி சிவகுமாரும் ஒரு சிலரும் சொன்னதனால் ஜெயகாந்தன் என்னைப்போன்று 1970 களில் எழுதப்புகுந்தவர்களை எவ்வாறு ஆகர்சித்தார்? என்பதிலிருந்து, இறுதியாக 2008 இல் அப்பல்லோ மருத்துவமனையில் பார்த்தது, கொழும்பு மாநாட்டிற்கு அவரை அழைக்க முடியாமல், நண்பர் கனடா மூர்த்தி இயக்கித் தயாரித்த உலகப்பொதுமனிதன் ஜெயகாந்தன் ஆவணப்படத்தை திரையிட்டது வரையில் எனக்கும் ஜெயகாந்தனின் படைப்புகளுக்கும் இடையே நீடித்த உறவுகளையும் சொல்லநேர்ந்தது. குறிப்பிட்ட மூன்று கதைகளையும் பற்றிய நேரடி வாசிப்பு அனுபவங்களை வெளியிடுவதற்கும் அப்பால், ஜெயகாந்தனின் இதர படைப்புகள், நாவல்கள், சிறுகதைகள், அவரின் பாத்திரங்கள், பெண்கள் குறித்து அவருக்கிருந்த ஆழ்ந்த பரிவு, காலத்துக்குக்காலம் அவரிடமிருந்து மாறிக்கொண்டிருந்த அரசியல், சமூக, ஆன்மீகப் பார்வைகள், திரையில் அவரது கதைகள், மற்றவர்களிடத்தில் அவர் ஏற்படுத்திய தாக்கம் உட்பட பல்வேறு திசைகளை நோக்கியும் ஜெயகாந்தன் எமது சிந்தனைக்குள் அழைத்துவரப்பட்டார். அவர் காலத்தையும் மீறிச் சிந்தித்தமையால், அவரது எழுத்துக்கள் தொடர்ந்தும் பல காலம் பேசப்பட்டன. அவர் எழுதத்தொடங்கிய காலம் 1950. அப்பொழுது அவரது வயது 26. எட்டு ஆண்டுகளில் அவரால் எழுதப்பட்ட கதைகள்தான் இச்சந்திப்பின் கலந்துரையாடலுக்கு எடுக்கப்பட்ட டிரெடில், பிணக்கு, நந்தவனத்தில் ஓர் ஆண்டி ஆகியன.

தொடக்கத்தில் சிதம்பர ரகுநாதனின் சாந்தி, விஜயபாஸ்கரனின் சரஸ்வதி, கிராம ஊழியன், தாமரை முதலான சிற்றிதழ்களில்தான் அவர் எழுதினார். ஆனந்தவிகடனில் 1960 இல் அவர் எழுதிய அக்கினிப்பிரவேசம் கதைதான் அன்றைய வாசகர்களை அவரை நோக்கித் திரும்பிப்பார்க்க வைத்தது. அக்கதை வெளியானதும் அதனைப்பிடிக்காத சில எழுத்தாளர்களும் அதற்கு எதிரான மாற்றுக்கதைகளை எழுதினார்கள். ஆனால், ஜெயகாந்தன், அதன் தொடர்ச்சியாக சில நேரங்களில் சில மனிதர்கள், கங்கை எங்கே போகிறாள் முதலான நாவல்களையும் வரவாக்கினார். இதில் சில நேரங்களில் சில மனிதர்கள் படத்தில் கங்கா பாத்திரம் ஏற்று நடித்த லட்சுமிக்கு தேசிய விருதும் கிடைத்தது. ஜெயகாந்தனின் அக்கினிப்பிரவேசம் வெளிவந்து சமூகத்தில் பலத்த அதிர்வலைகளை, எதிர்வினைகளை ஏற்படுத்திக்கொண்டிருந்த 60களின் பிற்பகுதி. மதுரை என். சி. பி எச். மாடியில் ஒரு காரசாரமான கூட்டம். ஜே. கே. முன்னிலையிலேயே அந்தப்படைப்பைக் கடுமையாகத் தாக்கி வசைமாரி பொழிந்தபடி, கெட்டுப்போன பெண்ணை அவர் நியாயப்படுத்துவதாக பலத்த விவாதங்கள்... ஜெயகாந்தன் எழுந்தார். "நீங்கள் எல்லோரும் அந்தப் பெண்ணின் இடத்தில் உங்கள் மனைவியை வைத்துப்பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறீர்கள், அதனால்தான் ஒருவேளை அப்படிப்பட்ட ஒரு பெண்ணை நம் தலையிலும் கட்டியிருப்பார்களோ என்ற சந்தேகம் உங்களுக்குள் எழுகிறது, சினமும் வருகிறது. அதே இடத்தில் உங்கள் மகளை வைத்துப் பாருங்கள், நியாயம் புரியும் என்றார்". அதுதான் ஜே கே. இந்தத் தகவலை இணையத்தில் இப்பொழுதும் பார்க்கலாம்.

பின்னாளில், 1980 களில் அதே என்.சி.பி.எச். நடத்திய கல்பனா என்னும் இதழுக்கு ஜெயகாந்தன் தான் ஆசிரியராகவும் இருந்தார். அக்கினிப்பிரவேசம் தான் ஜெயகாந்தனை வாசகரிடத்தில் தீவிரமாக பிரவேசிக்கவைத்தது. முத்திரைக்கதை என பொறித்து ஆனந்தவிகடன் அதனைப் பிரகடனப்படுத்தியது. அன்று முதல் அவர் மீது இலட்சக்கணக்கான வாசகர்களின் பார்வை பதிந்தது. அந்த வாசகர்கள் இலங்கை, சிங்கப்பூர், மலேசியா, சோவியத் நாடு, ஜப்பான் மற்றும் ஐரோப்பிய நாடுகள் எங்கும் வாழ்ந்தார்கள். இலங்கையில் அவரது கதைகள் சில சிங்கள மொழியில் பெயர்க்கப்பட்டு நூலாகியிருக்கிறது. அக்கினிப்பிரவேசமும் அதில் ஒரு கதை. ஜெயகாந்தனும் இலங்கை சிங்கள எழுத்தாளர் குணசேன விதான எழுதிய பாலம கதையை ஆங்கில மூலத்திலிருந்து படித்துவிட்டு, அதனை தாம் ஆசிரியராக இருந்த கல்பனா இதழில் அவரே மொழிபெயர்த்து வெளியிட்டார். சோவியத் நாட்டிலிருந்து தனது படைப்புகளின் ருஷ்ய மொழிபெயர்ப்புகளுக்காக ரோயல்டி பெற்ற ஒரே ஒரு தமிழக எழுத்தாளரும் அவர்தான்.

ஜெயகாந்தனின் மேதாவிலாசம் இவ்வாறு விகசித்தமைக்கு ஆனந்தவிகடனின் பங்களிப்பு முக்கியமானது. ஆனந்தவிகடனையடுத்து அவரது எழுத்துக்கள், தினமணிக்கதிர், குமுதம் முதலானவற்றிலும் வெளியாகியிருக்கின்றன. தொடர்ந்தும் அவர் சாந்தி, சரஸ்வதி, கிராம ஊழியன், தாமரை முதலான சிற்றிதழ்களில் எழுதியிருப்பாரேயானால், அவருக்கு இத்தகைய நட்சத்திர அந்தஸ்து கிடைத்திருக்குமா? என்பதையும் யோசிக்கவேண்டியிருக்கிறது. அச்சிற்றிதழ்களினால் ஜெயகாந்தனுக்கு சன்மானம் வழங்குவதற்கு மட்டுமல்ல எவருக்கும் தொடர்ந்து சன்மானம் வழங்க முடியாது. சன்மானத்தை ஆனந்தவிகடன் வாரி வழங்கியதனால் அவர் முழுநேர எழுத்தாளரானார். அவரது படைப்புகளை நூலாக்கி வெளியிட்ட மதுரை மீனாட்சி புத்தக நிலையமும் அவரை வஞ்சிக்காமல் ஒழுங்காக ரோயல்டியும் வழங்கியது. காலப்போக்கில் செம்பகா பதிப்பகம் அனைத்துத்தொகுப்புகளையும் செம்பதிப்பாக்கியது.

அவரை தமிழ் வாசகர் சமூகம் விழியுயர்த்திப்பார்க்க வைத்த ஆனந்தவிகடன் பொன்விழா சென்னையில் கோலாகலமாக நடந்தது. பொன்விழா மலரிலும் அக்கினிப்பிரவேசம் முக்கியத்துவம் கருதி மறுபிரசுரம் செய்யப்பட்டது. அழைப்பு வந்தும், அவர் விழாவுக்குச்செல்லவில்லை. ஏன்...? எனக்கேட்டதற்கு அவரது பதில்: "திவசச்சாப்பாடு" அதுதான் ஜே.கே. என்ற ஜெயகாந்தன். திமிரும் குசும்பும் நிறைந்த அவர் பற்றி தொடர்ந்தும் பேசலாம் எழுதலாம், அவரது படைப்புகளை மறுவாசிப்புக்குட்படுத்தலாம். விவாதிக்கலாம். அவரது பாத்திரங்களும் கருத்துக்களும் விவாதத்திற்குரியவைதான். அதனைத்தான் மெல்பன் வாசகர் வட்டத்தினர் அழகாக நடத்தியிருந்தார்கள். இரா. கோவிந்தசாமி, சாந்தி சிவகுமார், இரகமத்துல்லா, ஜரீனா, மதி மதியழகன், இரவிச்சந்திரன், ராஜா கருப்பையா, சுதன், மெல்பன் ஜே.கே. ஜெயக்குமாரன், ஆவூரான் சந்திரன் ஆகியோர் சோர்வு தட்டாமல் உரையாடி நிகழ்ச்சியை செறிவாக்கினார்கள். அந்த இனிய மாலைப்பொழுதில் ஜெயகாந்தனின் தடத்தை தத்தமது பார்வையில் பகிர்ந்துகொண்டார்கள்.

சுமார் அறுபது வருடங்களுக்கு முன்னர் எழுதப்பட்ட கதைகளாயினும், இன்றைய காலத்தில் அதன் தேவை, பாதிப்பு எத்தகைய வடிவங்களைப் பெறுகின்றன? அவற்றை விட வேறு சிறந்த கதைகளை அவர் எழுதவில்லையா? அவரை விடவும் சிறந்த கதைகளை எழுதியவர்கள், எழுதிக்கொண்டிருப்பவர்கள் பற்றி ஏன் பேசாதிருக்கின்றோம் முதலான எண்ணங்கள் மனதில் அலைமோதும்.

Written by -ம"ர"கப பதி -
Monday, 27 November 2017 14:47 - Last Updated Monday, 27 November 2017 14:56

[illegible]

[illegible]